

Theme: Aktuel ph.d.-forskning ved de nordiske arkitektskoler

Da tidsskriftet Nordisk Arkitekturforskning blev grundlagt tilbage i 1987 var det den oplagte intention at stimulere og accentuere en teoretisk og videnskabelig dimension i faget, som dengang ofte kun optrådte sporadisk og lavmælt på arkitektskoler i de nordiske lande. Grundlæggelsen var dermed en historisk foregribelse af den tiltagende investering i forskeruddannelse, forskerrekuttering og forskningsprojekter, som siden har fundet sted på skolerne. Indførelsen af universiteternes ph.d.-studium gennem 90'erne står i dag som et særlig markant udtryk for den nye stærke betoning af forskningens plads i arkitektfaget.

Redaktionen har ønsket at tegne et aktuelt billede af denne situation. Derfor har den givet en række ph.d.-studerende fra de nordiske lande mulighed for at præsentere deres projekter i en kort fremstilling. Det har været en betingelse, at det ikke blev i form af den projektbeskrivelse, de oprindeligt formulerede, da de søgte stipendium. Vi ønskede en beskrivelse af deres projekt, sådan som det fremstår for dem i dag, hvor de har arbejdet gennem længere tid på dets realisering.

De udvalgte er ikke dem, der tilfældigvis er faldet i redaktionens smag. Blandt de mange lovende projekter, som er under udvikling i øjeblikket, har det været tanken at udvælge så bredt et spektrum som muligt. Vi mener, at temanummeret med denne intention fremlægger den aktuelle arkitekturforskning som et overordentligt levende og nuanceret felt. Det er vores håb, at det dermed vil kunne virke som en inspiration for forskere i svøb – blandt andet ved at sabotere de mest rigide opfattelser af, hvad arkitekturforskning er, og hvordan den skal se ud.

Det største samlede initiativ i forhold til Ph.d.-uddannelsen på nordiske arkitektskole har været det Millenium-program, som udvalgte studerende fra de nordiske lande deltog i, og som forløb i fire tematisk tilrettelagte kurser fra september 1999 til august 2000 fordelt i byerne Oslo, Stockholm, Helsinki og Århus. Redaktionen har bedt den centrale initiativtager, professor Halina Dunin-Woyseth, Arkitektskolen i Oslo, om at fortælle om tankerne bag dette uddannelsesprogram, om hvordan hun vurderer forløbet og endelig om der er en eventuel opfølgning i vente. Vi er i redaktionen taknemmelige for Halina Dunin-Woyseth's imødekommenhed.

Som et relevant supplement til dette temanummer om arkitekturforskning på ph.d.-niveau bringer vi Rolf Johanssons artikel om case-study, samt Jerker Lundequists anmeldelse af Göran Lindahls doktorafhandling, hvor Lundequist netop fokuserer på dette centrale forskningstema.

Charlotte Bundgaard & Jørgen Dehs